

Határozatok Tára

A BÍRÓSÁG ÍTÉLETE (első tanács)

2016. június 2. *

„Előzetes döntéshozatal — Szociálpolitika — Az egyenlő bánásmód és az életkoron alapuló hátrányos megkülönböztetés tilalmának elve — 2000/78/EK irányelv — A foglalkoztatás és a munkavégzés során alkalmazott egyenlő bánásmód — 2., 3. és 6. cikk — Életkoron alapuló eltérő bánásmód — Nemzeti szabályozás, amelynek értelmében a nyugdíjból származó jövedelmet bizonyos helyzetekben magasabb adó terheli, mint a kereső tevékenységből származó jövedelmet — A 2000/78 irányelv hatálya — Az Európai Unió hatásköre a közvetlen adózás területén”

A C-122/15. sz. ügyben,

az EUMSZ 267. cikk alapján benyújtott előzetes döntéshozatal iránti kérelem tárgyában, amelyet a Korkein hallinto-oikeus (legfelsőbb közigazgatási bíróság, Finnország) a Bírósághoz 2015. március 10-én érkezett, 2015. március 6-i határozatával terjesztett elő az előtte

a C

által indított eljárásban,

A BÍRÓSÁG (első tanács),

tagjai: R. Silva de Lapuerta tanácselnök, A. Arabadjiev (előadó), J.-C. Bonichot, C. G. Fernlund és S. Rodin bírák,

főtanácsnok: J. Kokott,

hivatalvezető: C. Strömholm tanácsos,

tekintettel az írásbeli szakaszra és a 2015. december 10-i tárgyalásra,

figyelembe véve a következők által előterjesztett észrevételeket:

- C képviseletében K. Suominen és A. Kukkonen asianajaja,
- a finn kormány képviseletében S. Hartikainen, meghatalmazotti minőségben,
- Írország képviseletében J. Quaney és A. Joyce, meghatalmazotti minőségben,
- a portugál kormány képviseletében L. Inez Fernandes, C. Freire és M. Conceição Queirós, meghatalmazotti minőségben,
- a svéd kormány képviseletében A. Falk, U. Persson, N. Otte Widgren, C. Meyer-Seitz, E. Karlsson és L. Swedenborg, meghatalmazotti minőségben,

* Az eljárás nyelve: finn.

– az Európai Bizottság képviselőjében D. Martin és I. Koskinen, meghatalmazotti minőségben, a főtanácsnok indítványának a 2016. január 28-i tárgyaláson történt meghallgatását követően, meghozta a következő

Ítéletet

- 1 Az előzetes döntéshozatal iránti kérelem az életkoron alapuló hátrányos megkülönböztetés tilalma elvének, a foglalkoztatás és a munkavégzés során alkalmazott egyenlő bánásmód általános kereteinek létrehozásáról szóló, 2000. november 27-i 2000/78/EK tanácsi irányelv (HL 2000. L 303., 16. o.; magyar nyelvű különkiadás 5. fejezet, 4. kötet, 79. o.) 2. cikke (1) bekezdésének és (2) bekezdése a) pontjának, 3. cikke (1) bekezdése c) pontjának, valamint 6. cikke (1) bekezdésének, továbbá az Európai Unió Alapjogi Chartája (a továbbiakban: Charta) 21. cikke (1) bekezdésének az értelmezésére irányul.
- 2 Ezt a kérelmet a C által a finn adóhatóság azt előíró határozatának vitatása érdekében benyújtott kereset keretében terjesztették elő, hogy 6%-os kiegészítő adó terheli a nyugdíjból származó jövedelemnek az adómentes hányad levonása után 45 000 eurót meghaladó részét.

Jogi háttér

Az uniós jog

- 3 A 2000/78 irányelv (13) preambulumbekkezdése értelmében ezen irányelv „nem alkalmazható a szociális biztonsági és a szociális védelmi rendszerekre, amelyek juttatásait az [EUMSZ 157. cikkben] szereplő meghatározással ellentétben nem jövedelemként kezelik [helyesen: amelyek juttatásai nem feleltethetők meg a díjazás EUMSZ 157. cikk szerinti fogalmának]”.
- 4 Ezen irányelv 1. cikke értelmében ennek az irányelvnek „a célja a valláson, meggyőződésen, fogyatékonyságon, életkoron vagy szexuális irányultságon alapuló, foglalkoztatás és munkavégzés során alkalmazott hátrányos megkülönböztetés elleni küzdelem általános kereteinek a meghatározása az egyenlő bánásmód elvének a tagállamokban történő megvalósítására tekintettel”.
- 5 Ezen irányelv 2. cikke kimondja:

„(1) Ezen irányelv alkalmazásában az »egyenlő bánásmód elve« azt jelenti, hogy az 1. cikkben említett okok alapján nem szabad semmiféle közvetlen vagy közvetett hátrányos megkülönböztetést tenni.

(2) Az (1) bekezdés alkalmazásában:

- a) közvetlen hátrányos megkülönböztetés akkor áll fenn, ha egy személy egy másikhoz képest kedvezőtlenebb elbánásban részesül, részesült vagy fog részesülni egy hasonló helyzetben az 1. cikkben hivatkozott okok bármelyike alapján [helyesen: akkor áll fenn, ha az 1. cikkben felsorolt okok bármelyike miatt valaki hasonló helyzetben lévő másik személyhez képest kedvezőtlenebb bánásmódban részesül, részesült vagy fog részesülni];
- b) közvetett hátrányos megkülönböztetés akkor áll fenn, ha egy látszólag semleges előírás, feltétel vagy gyakorlat egy bizonyos vallású vagy meggyőződésű, egy bizonyos fogyatékos, egy bizonyos életkorú vagy egy bizonyos szexuális irányultságú személyt más személyekkel szemben hátrányos helyzetbe hoz, kivéve ha

- i. az előírás, feltétel vagy gyakorlat törvényes [helyesen: jogszerű] cél által objektíve igazolható, és a cél elérésére irányuló eszközök megfelelők és szükségesek; [...]

[...]"

- 6 Az említett irányelvnek „Az irányelv hatálya” címet viselő 3. cikke kimondja:

„(1) A[z Európai Unióra] átruházott hatáskörök korlátain belül ezt az irányelvet minden személyre alkalmazni kell, mind a köz-, mind a magánszféra vonatkozásában, beleértve a közttestületeket [helyesen: az állami szerveket] is a következőkre tekintettel:

[...]

- c) alkalmazási és munkakörülmények [helyesen: munkafeltételek], beleértve az elbocsátást és a díjazást;

[...]

(3) Ezt az irányelvet nem kell alkalmazni semmilyen állami rendszerek vagy azzal egyenrangú egyéb rendszerek kifizetéseire, beleértve az állami szociális biztonsági és a szociális védelmi rendszereket is. [Helyesen: Ezen irányelv hatálya nem terjed ki az állami rendszerek vagy azokkal egy tekintet alá eső más rendszerek által nyújtott ellátások semmilyen formájára, beleértve az állami szociális biztonsági és a szociális védelmi rendszerek által nyújtott ellátásokat is.]

[...]"

- 7 Ugyanezen irányelv 6. cikkének szövege a következő:

„(1) A 2. cikk (2) bekezdése ellenére a tagállamok rendelkezhetnek úgy, hogy az életkoron alapuló eltérő bánásmód nem jelent hátrányos megkülönböztetést, ha – a nemzeti jog keretein belül – egy törvényes cél által objektíven és észszerűen igazolt, beleértve a foglalkoztatáspolitikát, a munkaerőpiaci és a szakképzési célkitűzéseket, és ha a cél elérésének eszközei megfelelők és szükségesek [helyesen: ha – a nemzeti jog keretein belül – jogszerű céllal, például jogszerű foglalkoztatáspolitikai, munkaerőpiaci, vagy szakképzési céllal objektív és észszerű módon igazolható, valamint e cél elérésének eszközei megfelelők és szükségesek].

Az ilyen eltérő bánásmód magában foglalhatja, többek között:

- a) a foglalkoztatáshoz és a szakképzéshez történő hozzájutás [helyesen: a munkavállalás és a szakképzésben való részvétel] külön feltételekhez kötését, külön foglalkoztatási és munkafeltételeket, beleértve az elbocsátási és javadalmazási feltételeket, a fiatalok, az idősebb munkavállalók és a tartásra kötelezett személyek szakmai beilleszkedésének elősegítése vagy védelmük biztosítása céljából;
- b) a foglalkoztatáshoz vagy bizonyos foglalkoztatáshoz kapcsolódó előnyökhöz való hozzájutás minimum korhatárhoz, szakmai tapasztalathoz vagy szolgálatban eltöltött időhöz kötését [helyesen: a munkavállalásnak vagy az ahhoz kapcsolódó egyes előnyöknek az életkorra, a szakmai tapasztalatra vagy a szolgálati időre vonatkozó minimumkövetelményekhez kötését];

[...]

(2) A 2. cikk (2) bekezdése ellenére a tagállamok rendelkezhetnek úgy, hogy a foglalkoztatási szociális biztonsági rendszerekben a rendszerbe történő belépés korhatárhoz kötése, továbbá a nyugdíjra vagy rokkantsági ellátásra való jogosultság [helyesen: a foglalkoztatási szociális rendszerekbe történő

belépés, továbbá a nyugdíjra vagy rokkantsági ellátásra való jogosultság korhatárhoz kötése] – beleértve az ilyen rendszerek alapján a foglalkoztatottak vagy a foglalkoztatottak csoportjai, illetve kategóriái részvételének különböző életkorhoz kötését – és az ilyen rendszerekkel kapcsolatos biztosításmatematikai számításokban az életkor használata nem jelent az életkoron alapuló hátrányos megkülönböztetést, feltéve, hogy ez nem eredményez a nemi hovatartozáson alapuló hátrányos megkülönböztetést.”

A finn jog

- 8 A tuloverolaki (1992/1535) (a jövedelemadóról szóló 1992/1535 törvény) alapügy tényállására alkalmazandó változata 124. §-ának (1) és (4) bekezdése értelmében:

„A természetes személyek [...] a kereső tevékenységből származó adóköteles jövedelem után a progresszív jövedelemadó-kulcs alapján, míg az adóköteles tőkejövedelem után egy jövedelemadó-kulcs alapján kötelesek adót fizetni az államnak. A természetes személyek ezen felül a (4) bekezdés szerinti, a nyugdíjból származó jövedelmet terhelő kiegészítő adót is kötelesek megfizetni az államnak. Minden más adóalany a jövedelemadó-kulcs alapján köteles adót fizetni adóköteles jövedelme után.

[...]

A természetes személyek a nyugdíjból származó jövedelmet terhelő 6%-os kiegészítő adót is kötelesek megfizetni, ha a nyugdíj összege az adómentes hányad levonása után meghaladja a 45 000 eurót. A nyugdíjból származó jövedelmet terhelő kiegészítő adóra a jelen törvény rendelkezései vagy a kereső tevékenységből származó jövedelmet terhelő, az államot megillető jövedelemadóval kapcsolatos egyéb jogszabályi rendelkezések alkalmazandók.”

Az alapeljárás és az előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdések

- 9 C 1948-ban született finn állampolgár, aki Finnországban rendelkezik lakóhellyel. Az adóhatóság C tekintetében megállapította a forrásnál levont adó mértékét a 2013-ban befizetendő jövedelemadó-előleg vonatkozásában. Ennek során e hatóság a jövedelemadóról szóló 1992/1535 törvény 124. §-ának (1) és (4) bekezdése alapján 6%-os kiegészítő adót vetett ki C nyugdíjának az adómentes nyugdíjhányad levonása után 45 000 eurót meghaladó részére.
- 10 Az előzetes döntéshozatal iránti kérelemből kitűnik, hogy C a 2013-as adóévben összesen 461 900,88 euró összegű nyugdíjat kapott Finnországban, amelyből jövedelemadó-előlegként 251 351,10 eurót levontak. C a nyugdíján felül a Finnországban való munkavégzéséből származó jövedelemhez is jutott.
- 11 2013. március 11-i határozatával az adóhatóság elutasította a C által benyújtott, a 2013-as adóévben befizetendő jövedelemadó-előlegre alkalmazandó, a forrásnál levont adó mértékével kapcsolatos panaszt.
- 12 C a Helsingin hallinto-oikeus (helsinki közigazgatási bíróság, Finnország) előtt megtámadta ezt a határozatot, arra hivatkozva, hogy a jövedelemadóról szóló 1992/1535 törvény 124. §-a (1) és (4) bekezdésének a nyugdíjból származó jövedelmet terhelő kiegészítő adóra vonatkozó rendelkezései nem alkalmazhatók C nyugdíjjövedelmeire a forrásnál levont adó mértékének megállapítása céljából.
- 13 A Helsingin hallinto-oikeus (helsinki közigazgatási bíróság) elutasította ezt a keresetet, miután megállapította, hogy az említett rendelkezések által követett – azok előkészítő anyagaiból is kitűnő – azon célkitűzés, hogy növeljék a jelentős nyugdíjjövedelemmel rendelkező adófizetők adóterhét, egy általánosan elfogadott és az adóztatás általános célkitűzéseivel összhangban álló közérdekű célkitűzés

volt. Ez a bíróság emellett megállapította, hogy az uniós jog és következésképpen a Charta sem alkalmazandó az alapeljárásban, mivel e jogvita tárgyát a tagállamok hatáskörébe tartozó közvetlen adózás képezi.

- 14 C a Korkein hallinto-oikeushoz (legfelsőbb közigazgatási bíróság, Finnország) fordult annak engedélyezése érdekében, hogy fellebbezést nyújthasson be a Helsingin hallinto-oikeus (helsinki közigazgatási bíróság) határozatával szemben. A kérdést előterjesztő bíróság szerint az alapeljárásban szóban forgó adójogi rendelkezések nem a 2000/78 irányelv 3. cikke (1) bekezdésének c) pontja értelmében vett munkafeltételekre vonatkoznak, és általánosabban sem tekinthetők az ezen irányelv hatálya alá tartozó intézkedésnek. Konkrétan, e rendelkezések nem határoznak meg a jövedelem kiszámítására vonatkozó kritériumot. Ezek a rendelkezések ezért – a 2013. február 26-i Åkerberg Fransson ítélet (C-617/10, EU:C:2013:105) alapjául szolgáló ügybeli helyzettel ellentétben – nem tartoznak az uniós anyagi jog hatálya alá.
- 15 Amint az előzetes döntéshozatalra utaló határozatból kitűnik, az alapeljárásban szóban forgó szabályozás célkitűzése az, hogy adóbevételt keletkeztessen a teljesítőképes nyugdíjogosultak után, hogy csökkentse a nyugdíjak és a kereső tevékenységből származó jövedelmek adóterhe közötti különbséget, és hogy arra ösztönözze az idősebb embereket, hogy tovább maradjanak aktívak a munka világában.
- 16 A kérdést előterjesztő bíróságnak kétségei vannak azzal kapcsolatban, hogy ez a szabályozás az uniós jog, és különösen a 2000/78 irányelv – annak 3. cikke szerinti – hatálya alá tartozik-e, és hogy az említett szabályozás adott esetben az ugyanezen irányelv 2. cikke értelmében vett, az életkoron alapuló közvetlen vagy közvetett hátrányos megkülönböztetést képez-e.
- 17 Ilyen körülmények között a Korkein hallinto-oikeus (legfelsőbb közigazgatási bíróság) felfüggesztette az eljárást, és előzetes döntéshozatal céljából a következő kérdéseket terjesztette a Bíróság elé:

„1) Úgy kell-e értelmezni a 2000/78 irányelv 3. cikke (1) bekezdésének c) pontját, hogy az uniós jog hatálya alá tartozik a jövedelemadóról szóló 1992/1535 törvény 124. §-ának (1) és (4) bekezdése szerinti, a nyugdíjakat terhelő kiegészítő adóra vonatkozó rendelkezésekhez hasonló nemzeti szabályozás, és a jelen ügyre ezért alkalmazandó, a kor alapján történő megkülönböztetésnek a Charta 21. cikkének (1) bekezdése értelmében vett tilalma?

A Korkein hallinto-oikeus csak arra az esetre teszi fel a második és a harmadik kérdést, ha a Bíróság azt a választ adja az első kérdésre, hogy a jelen ügy az uniós jog hatálya alá tartozik.

- 2) Az első kérdésre adandó igenlő válasz esetén: Úgy kell-e értelmezni a 2000/78 irányelv 2. cikkének (1) bekezdését és 2. cikke (2) bekezdésének a), illetve b) pontját, valamint a Charta 21. cikkének (1) bekezdését, hogy azokkal ellentétes a jövedelemadóról szóló 1992/1535 törvény nyugdíjakat terhelő kiegészítő adóra vonatkozó 124. §-ának (1) és (4) bekezdéséhez hasonló olyan nemzeti szabályozás, amely szerint a természetes személyeknek a legalább közvetett módon a személyek életkorához kötődő nyugdíját bizonyos helyzetekben magasabb jövedelemadó terheli, mint a kereső tevékenységből származó, hasonlóan magas jövedelmet?
- 3) Amennyiben a 2000/78 irányelv és az Európai Unió Alapjogi Chartája említett rendelkezéseivel ellentétes a nyugdíjakat terhelő kiegészítő adóhoz hasonló nemzeti szabályozás, úgy a jelen ügyben meg kell még vizsgálni, hogy úgy kell-e értelmezni az említett irányelv 6. cikkének (1) bekezdését, hogy a nyugdíjakat terhelő kiegészítő adóhoz hasonló nemzeti szabályozás mindamelllett az említett rendelkezés értelmében véve jogszerű céllal, különösen jogszerű foglalkoztatáspolitikai, munkaerőpiaci vagy szakképzési céllal objektív és észszerű módon igazolhatónak tekinthető, mivel a nyugdíjakat terhelő kiegészítő adó célja, amint az a jövedelemadóról szóló 1992/1535 törvény előkészítő anyagaiból kiderül, hogy adóbevételt keletkeztessen a teljesítőképes nyugdíjogosultak

után, hogy csökkentse a nyugdíjak és a kereső tevékenységből származó jövedelmek adóterhe közötti különbséget, és hogy arra ösztönözze az idősebb embereket, hogy tovább maradjanak aktívak a munka világában?”

Az előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdésekről

Az első kérdésről

- 18 Első kérdésével a kérdést előterjesztő bíróság lényegében arra vár választ, hogy a 2000/78 irányelv 3. cikke (1) bekezdésének c) pontját úgy kell-e értelmezni, hogy ezen irányelv tárgyi hatálya alá tartozik az alapeljárásban szereplőhöz hasonló, a nyugdíjból származó jövedelmet terhelő kiegészítő adóra vonatkozó tagállami szabályozás, és következésképpen az alapeljárásban alkalmazni kell a Charta 21. cikkének (1) bekezdésében elismert, kor alapján történő megkülönböztetés tilalmának elvét.
- 19 Mindenekelőtt emlékeztetni kell arra, hogy a Bíróság állandó ítélkezési gyakorlata értelmében a 2000/78 irányelvnek mind a címéből és a preambulumból, mind a tartalmából és a céljából az tűnik ki, hogy általános keretet kíván létrehozni a minden személy számára biztosítandó, „a foglalkoztatás és a munkavégzés során alkalmazott” egyenlő bánásmóddhoz, hatékony védelmet nyújtva számukra az irányelv 1. cikkében említett okok valamelyikén – köztük az életkoron – alapuló hátrányos megkülönböztetés ellen (2013. szeptember 26-i Dansk Jurist- og Økonomforbund ítélet, C-546/11, EU:C:2013:603, 23. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).
- 20 A 2000/78 irányelv hatálya ezen irányelv(13) preambulumbekkezdésével összefüggésben értelmezett 3. cikke (1) bekezdése c) pontjának és (3) bekezdésének fényében úgy értendő, hogy nem terjed ki azon szociális biztonsági és szociális védelmi rendszerekre, amelyek juttatásai nem feleltethetők meg a díjazás EUMSZ 157. cikk (2) bekezdése szerinti fogalmának (2015. január 21-i Felber-ítélet, C-529/13, EU:C:2015:20, 20. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).
- 21 Kétségtelen, hogy a „díjazásnak” a 2000/78 irányelv 3. cikke (1) bekezdése c) pontja értelmében vett fogalmát tágan kell értelmezni. A Bíróság így kimondta, hogy e fogalomba valamennyi, készpénzben vagy természetben adott vagy a jövőben adandó juttatás beletartozik, feltéve hogy – akár közvetetten – azt a munkavállalónak a munkáltató a munkavállaló munkaviszonyára tekintettel, illetve a munkaszerződés vagy jogszabályi rendelkezés alapján vagy önkéntesen nyújtja (2013. december 12-i Hay-ítélet, C-267/12, EU:C:2013:823, 28. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat). Ezenfelül az a körülmény, hogy egyes juttatásokat a munkaviszony megszűnése után folyósítanak, nem zárja ki, hogy e juttatások a fent hivatkozott rendelkezések értelmében vett díjazás jellegével rendelkezzenek (2004. december 9-i Hlozek-ítélet, C-19/02, EU:C:2004:779, 35. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).
- 22 A Bíróság azt is pontosította, hogy a díjazásnak minősülő juttatások közé tartoznak éppen azok a munkáltató által, a fizetett munkaviszony fennállására tekintettel adott juttatások is, amelyek célja, hogy jövedelemforrást biztosítsanak a munkavállalóknak akkor is, ha egyes különleges esetekben semmilyen – a munkaszerződésben meghatározott – munkát nem végeznek. Másrészt e juttatás díjazás jellege nem vonható kétségbe csupán azért, mert szociálpolitikai megfontolásokra is figyelemmel van (2004. december 9-i Hlozek-ítélet, C-19/02, EU:C:2004:779, 39. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).
- 23 A Bíróság így kimondta, hogy a nyugdíjrendszer keretében nyújtott ellátások, amelyek lényegében az érintett által betöltött állástól függnnek, az érintett díjazásához kapcsolódnak, és az EUMSZ 157. cikk (2) bekezdésének hatálya alá tartoznak (2004. január 7-i K. B. ítélet, C-117/01, EU:C:2004:7, 25. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).

- 24 Ebből azonban nem következik az, hogy a nyugdíjból származó jövedelem adókulcsára vonatkozó nemzeti szabályozást úgy kell tekinteni, hogy az a 2000/78 irányelv hatálya alá tartozik.
- 25 Először is rá kell mutatni arra, hogy az alapeljárásbeli jogvita nem a munkavállaló számára a közte és a volt munkáltatója között fennállott munkaviszonyra tekintettel nyújtott ellátások összegének meghatározására vonatkozó részletes szabályokkal vagy feltételekkel (2008. április 1-jei Maruko-ítélet, C-267/06, EU:C:2008:179, 46. pont), hanem a nyugdíjból származó jövedelem adókulcsával kapcsolatos. Márpedig az ilyen adózás nem tartozik a munkaviszony körébe, és következésképpen kívül esik a munkaviszonyra tekintettel járó díjazásnak a – kizárólag a 2000/78 irányelvvel szabályozott – megállapításán, ahol a díjazás alatt az ezen irányelv és az EUMSZ 157. cikk (2) bekezdése szerinti fogalmat kell érteni.
- 26 Az alapeljárásban szereplőhöz hasonló, a nyugdíjból származó jövedelmet terhelő és a munkaviszonnyal semmilyen kapcsolatban nem álló járulékos adó közvetlenül és kizárólag az olyan természetes személyekre alkalmazandó nemzeti adójogi szabályozásból fakad – amint az magából a jövedelemadóról szóló 1992/1535 törvény 124. §-a (1) és (4) bekezdésének szövegéből kitűnik –, akiknek a nyugdíjból származó jövedelme az adóalapot csökkentő tételek levonása után meghaladja a 45 000 eurót.
- 27 Következésképpen az alapeljárásban szereplőhöz hasonló, a nyugdíjból származó jövedelmet terhelő járulékos adóra vonatkozó nemzeti szabályozás nem tartozik a 2000/78 irányelv hatálya alá.
- 28 Végül a Chartának a kérdéseket előterjesztő bíróság által értelmezni kért rendelkezéseit illetően elegendő emlékeztetni arra, hogy a Charta 51. cikkének (1) bekezdése szerint a tagállamok csak annyiban címzettjei ez utóbbi rendelkezéseinek, amennyiben az Unió jogát hajtják végre.
- 29 Márpedig nem vitatott, hogy a jövedelemadóról szóló törvény nem uniós jogi rendelkezést hajt végre, és az alapeljárásban szóban forgó helyzetben az adózással kapcsolatos egyetlen irányelv alkalmazása sem merül fel. Ezenfelül, amint az a jelen ítélet 27. pontjából következik, a 2000/78 irányelv hatálya sem terjed ki az alapeljárásbeli jogvitára. Ezért e jogvita keretében nem lehet eredményesen hivatkozni a Chartának az előzetes döntéshozatal iránti jelen kérelemmel értelmezni kért rendelkezéseire.
- 30 A fenti megfontolásokra tekintettel az első kérdésre azt a választ kell adni, hogy a 2000/78 irányelv 3. cikke (1) bekezdésének c) pontját úgy kell értelmezni, hogy az alapeljárásban szereplőhöz hasonló, a nyugdíjból származó jövedelmet terhelő kiegészítő adóra vonatkozó tagállami szabályozás nem tartozik sem ezen irányelv, sem – következésképpen – a Charta 21. cikke (1) bekezdésének tárgyi hatálya alá.

A második és a harmadik kérdésről

- 31 Az első kérdésre adott válasza tekintettel a második és a harmadik kérdésre nem kell válaszolni.

A költségekről

- 32 Mivel ez az eljárás az alapeljárásban részt vevő felek számára a kérdést előterjesztő bíróság előtt folyamatban lévő eljárás egy szakaszát képezi, ez a bíróság dönt a költségekről. Az észrevételeknek a Bíróság elé terjesztésével kapcsolatban felmerült költségek, az említett felek költségeinek kivételével, nem téríthetők meg.

A fenti indokok alapján a Bíróság (első tanács) a következőképpen határozott:

A foglalkoztatás és a munkavégzés során alkalmazott egyenlő bánásmód általános kereteinek létrehozásáról szóló, 2000. november 27-i 2000/78/EK tanácsi irányelv 3. cikke (1) bekezdésének c) pontját úgy kell értelmezni, hogy az alapeljárásban szereplőhöz hasonló, a nyugdíjból származó jövedelmet terhelő kiegészítő adóra vonatkozó tagállami szabályozás nem tartozik sem ezen irányelv, sem – következésképpen – az Európai Unió Alapjogi Chartája 21. cikke (1) bekezdésének tárgyi hatálya alá.

Aláírások